1. Того часу прийшли були дехто, та й розповіли Йому про галілеян, що їхню кров Пилат змішав був із їхніми жертвами.

2. Ісус же сказав їм у відповідь: Чи ви думаєте, що оці галілеяни, що так постраждали, грішніші були від усіх галілеян?

3. Ні, кажу вам; та коли не покаєтеся, то загинете всі так!

4. Або ті вісімнадцять, що башта на них завалилась була в Сілоамі й побила їх, чи думаєте, що ті винні були більш за всіх, що в Єрусалимі живуть?

5. Ні, кажу вам; та коли не покаєтеся, то загинете всі так!

6. І Він розповів оцю притчу: Один чоловік у своїм винограднику мав посаджене фіґове дерево. І прийшов він шукати на ньому плоду, але не знайшов.

7. І сказав винареві: Оце третій рік, відколи приходжу шукати плоду на цім фіґовім дереві, але не знаходжу; зрубай його, нащо й землю марнує воно?

8. А той йому в відповідь каже: Позостав його, пане, і на цей рік, аж поки його обкопаю довкола, і обкладу його гноєм,

9. чи року наступного плоду не вродить воно. Коли ж ні, то зрубаєш його.

10. І навчав Він в одній з синагог у суботу.

11. І ось там була одна жінка, що вісімнадцять років мала духа немочі, і була скорчена, і не могла ніяк випростатись.

12. А Ісус, як побачив її, то покликав до Себе. І сказав їй: Жінко, звільнена ти від недуги своєї.

13. І Він руки на неї поклав, і вона зараз випросталась, і стала славити Бога!

14. Озвався ж старший синагоги, обурений, що Ісус уздоровив у суботу, і сказав до народу: Є шість день, коли працювати належить, приходьте тоді та вздоровлюйтеся, а не дня суботнього.

15. А Господь відповів і промовив до нього: Лицеміре, хіба ж не відв'язує кожен із вас у суботу свого вола чи осла від ясел, і не веде напоїти?

16. Чи ж цю дочку Авраамову, яку сатана був зв'язав вісімнадцять ось років, не належить звільнити її суботнього дня від цих пут?

17. А як Він говорив це, засоромилися всі Його супротивники. І тішився ввесь народ всіма славними вчинками, які Він чинив!

18. Він же промовив: До чого подібне Царство Боже, і до чого його прирівняю?

19. Подібне воно до гірчичного зерна, що взяв чоловік і посіяв його в своїм саді. І воно виросло, і деревом стало, і кублилось птаство небесне на віттях його.

20. І знову сказав Він: Із чим порівняю Я Божеє Царство?

21. Подібне до розчини, що її бере жінка, і кладе на три мірки муки, аж поки все вкисне.

22. І проходив містами та селами Він і навчав, до Єрусалиму простуючи.

23. І озвався до Нього один: Господи, хіба буде мало спасених? А Він відказав їм:

24. Силкуйтеся ввійти тісними ворітьми, бо кажу вам, багато-хто будуть намагатися ввійти, та не зможуть!

25. Як устане Господар та двері замкне, ви зачнете вистоювати ізнадвору, та стукати в двері й казати: Господи, відчини нам! А Він вам у відповідь скаже: Не знаю Я вас, звідки ви!

26. Тоді станете ви говорити: Ми їли й пили перед Тобою і на вулицях наших навчав Ти...

27. А Він вам відкаже: Говорю вам, не знаю Я, звідки ви. Відійдіть від Мене всі, хто чинить неправду!

28. Буде плач там і скрегіт зубів, як побачите ви Авраама, та Ісака та Якова, та пророків усіх в Царстві Божім, себе ж вигнаних геть...

29. І прийдуть інші від сходу й заходу, і півночі й півдня, і при столі в Царстві Божім засядуть!

30. І ось, є останні, що стануть за перших, і є перші, що стануть останніми!

31. Тієї години підійшли дехто з фарисеїв, і сказали Йому: Вийди собі, і піди звідси, хоче бо Ірод убити Тебе...

32. А Він відказав їм: Ідіть і скажіть тому лисові: Ось демонів Я виганяю, і чиню вздоровлення, сьогодні та взавтра, а третього дня закінчу.

33. Однак, Мені треба ходити сьогодні та взавтра, і часу найближчого, бо згинути не може пророк поза Єрусалимом.

34. Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків та каменуєш посланих до тебе! Скільки раз Я хотів позбирати дітей твоїх, як та квочка збирає під крила курчаток своїх, та ви не захотіли!

35. Ось ваш дім зостається порожній для вас! Говорю бо Я вам: Ви мене не побачите, аж поки не настане, що скажете: Благословенний, Хто йде в Господнє Ім'я!